

Tisztelt Bírótársaim, kedves Kollégák!

Olvasva a napról napra közzétett, egyre nagyobb számú tiltakozó és egyetértő levelet, bátor kiállást, valamint az OBT 2024. november 20. napján megtartott ülésének jegyzőkönyvét; megbecsüléssel és tisztelettel gondolok az eddig véleményüket nevükkel vállaló bírótársaimra, és Iasz-os kollégákra, ugyanakkor – a megosztás szándékát elkerülve – igazgatási vezetőként meg tudom érteni az OBT azon néhány, választott tagjának az igazságügyi alkalmazottak helyezte miatti vívódását is a megállapodás megszavazása előtt, melynek őszintesége átjön a jegyzőkönyv sorain.

Azt gondolom, a helyes megoldás a bírói és az igazságügyi alkalmazotti illetményemelés egymástól való elválasztása lett volna, nem vitatottan az utóbbi sürgetőbb mivoltára. Kevés olyan bíróság lehet ma Magyarországon, melynek működőképességét ne veszélyeztetné az igazságügyi alkalmazottak elvándorlása, legfőbb gondként pedig a tapasztalt, elhivatottsággal rendelkező jegyzőkönyvvezetők, irodai dolgozók pótlása. Ezt magam is megtapasztaltam többször, hónapokat vett igénybe a megfelelő képességekkel, munkához való hozzáállással bíró új kollégák megtalálása.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a fizikai dolgozókat sem, akiket ugyan az Iasz. 2.§ (2) bekezdésének f) pontja igazságügyi alkalmazottnak tekint, azonban a 99.§ (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy illetményüket az Mt. alapján kell megállapítani. Amennyiben a költségvetési törvény nem biztosít a bírósági fejezet számára olyan többletforrásokat, amelyből a törvényszékek ki tudják gazdálkodni a fizikai dolgozóik béremelését, az nem csupán bérfeszültséget, hanem már most jelzett elvándorlást fog okozni esetükben is. A takarítók, teremőrök, hivatalsegédék és gépkocsivezetők ugyanúgy hozzátartoznak bíróságaink mindennapi működőképességéhez, hiányukat rajtunk kívül az ügyfelek is megérik majd.

Ritkán tapasztalható a most formálódó egység, erre még a diszkrimináció uniós tilalmába ütköző, a bírák nyugdíjkorhatárának 70 évről 62 évre történő leszállítása esetén sem voltunk képesek 2011-ben.

Számtalan levél, nyilatkozat kihangsúlyozza, hogy a becsület nem eladó, áruba nem bocsátható. Tiltakozásunk azonban csak akkor lehet igazán hiteles, nem csak magunk, hanem a társadalom szemében is, és mi, bírák akkor leszünk következetesek, ha ennek kinyilvánításán túl érdemben is kifejezzük azt, – hogy a mindannyiunk számára érezhető egzisztenciális válság ellenére –, az esetlegesen a jövő év elejétől biztosított várhatóan 15%-os bírói illetményemelést egységesen visszautaljuk a Magyar Államkincstár részére, az újratárgyalás szándékát kifejezésre juttatva. Ennek elmaradása esetén szép lassan, 15-10-15%-os mértékben, aprópénzre váltva belenyugszunk abba, hogy a becsület mégiscsak eladó.

A magam részéről a bírácoknak többlet-juttatásként novemberben folyósított nettó 58.917 forintot átutaltam a Győr-Moson-Sopron Megye Bíráiért Alapítvány részére, amely a betegség miatt nehéz helyzetbe került bírák és igazságügyi alkalmazottak megsegítését hivatott biztosítani.

Mosonmagyaróvár, 2024. december 9.

dr. Bárdos Zoltán

a Mosonmagyaróvári Járásbíróság elnöke
a Győri Törvényszék Bírói Tanácsának elnöke